

[Statsministeren.]

stadig, man burde vente med Grundlovsrevisionen, og han siger, der er uløste Spørgsmaal, som burde gaa forud. Nu ved jeg ikke, hvad det er for uløste Spørgsmaal eller Opgaver, som det ærede Medlem sigter til, men jeg hørte i Aftes, hvorledes det ærede Medlem Hr. Krag frabad sig flere Love og flere Opgaver og erklærede, at Befolkningen var saamænd mødt og led og ked af al den Lovgivning. Man havde ikke Fornemmelsen af ved at høre det ærede Medlem, at han havde nogle Opgaver, der trængte sig paa til Løsning. Men at der i det ærede Medlem Hr. Brorsens Tale om at vente med Grundlovssagen er et stadig levende Ønske om at forhale denne Sag for Reaktionen og i reaktionære Interesser, det er det eneste, man faar Øje paa, naar man ser eller hører disse Betragtninger. Mig forekommer det, at demokratiske Partier netop maa ønske Demokratiet styrket det mest mulige som det først fornødne, og en saadan Styrkelse er Formaalet med den Udbygning, med den Reform af Forfatningen, som 3 Partier nu har samlet sig om.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen gjorde ogsaa en Bemærkning, som gav Udtryk for hans Forbavselse over, at mit Parti virkelig tilstræber at vinde Flertal blandt Vælgerne. Ja, jeg maa sige, at det forekommer mig at være en noget forlorn Forbavselse. Jeg tænker, at det er alle Partiers Maal, og det var ogsaa i Fortiden Venstres Maal, at vinde og at bevare Flertallet. Jeg forstaar, at det nu er opgivet. Men det er fremdeles Konservatismens Maal, og selv det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, der endnu er helt ensom, haaber jo at samle den Flertalsmagt, der engang kan fælde Socialdemokratiet. Han sagde jo udtrykkeligt i Gaar, at han kun vilde handle paa Lovens Grund, altsaa med Flertallets Ret og med Flertallets Magt. Selv denne ensomme Mand mener altsaa, at Maalet for ham ogsaa er at vinde Flertallet, og saa undrer det ærede Medlem Hr. Brorsen sig over, at vi ogsaa tilstræber noget saa forfærdeligt. Nej, det ærede Medlem maa nu tillade, at denne Stræben bor i alle, der overhovedet deltager i det politiske Liv, og jeg er overbevist om, at det ærede Medlem godt kan spare sin Medfølelse over for Det radikale Venstre. Jeg tror nemlig, at dette Parti ligesom andre stræber fremad, stræber fremad efter at vinde flere Tilhængere, ogsaa efter at vinde Flertallet, og at dette Parti derfor aldeles ikke er forundret over, at dette

ogsaa er et Maal for det socialdemokratiske Parti.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, som jo holdt en længere Tale om Ændringer og andet, gjorde den Betragtning gældende, at dette Grundlovsforslag, man nu var naaet til, var Fortid. Naa ja, om det er Tilfældet, saa kan det jo da egentlig ikke skræmme, og jeg foretrækker da, og det gør forhaabentlig mange, gode demokratiske Principper, som ganske rigtigt har deres Udspring i Fortiden, for nye reaktionære Principper, der bl. a. kan findes i Venstres Forslagsrække, men som ogsaa kan findes uden for Landets Grænser. Jeg har ikke opdaget, at de nye Forfatninger, der er opstaaet i Verden i de senere Aar, skulde være særlig tillukkende, og jeg undres paa en Maade over, at det ærede Medlem kan længes efter dette nye fremfor det kendte, der har sit Udspring i demokratiske Grundsætninger, selv om det maatte være i Fortiden. Den russiske Forfatning er Udgangspunktet for alt det nye her i Europa. Det, der er sket i den sidste Snæs Aar paa Forfatningsomraadet, er blevet efterlignet flere Steder i Europa, maaske ændret hist og her. Men jeg havde naaet ikke ventet, at denne Nydannelse i særlig Grad kunde faa det ærede Medlem Hr. Victor Pürschels Længsler frem. Det ærede Medlem sagde bl. a., at det var en knusende Dom over dette Grundlovsforslag, at der var stillet et halvt Hundrede Ændringsforslag til det. Det er da allenfals en Trøst, at det er de samme Personer, som nu stiller Ændringsforslagene, som udarbejdede det oprindelige Forslag, og som selv har foretaget Revisionen med fornøden Assistance, og jeg føler mig overbevist om, at hvis jeg fik en Eftermiddag til min Raadighed, skulde det være muligt at finde andre halvtreds Ændringsforslag, som der med mere eller mindre Ret kunde være Anledning til at fremsætte. Naar man bygger en Grundlov paa tre forskellige Hoveddele, fra 1849, fra 1866 og fra 1915, er det klart, at der er sproglige Forskelligheder i de forskellige Afsnit alene af Hensyn til den Tid, der er forløbet, og at man søger at bringe dem i Overensstemmelse med hinanden, saa vidt det er muligt sprogligt, synes jo at være særdeles nærliggende, og en meget stor Del af de Ændringsforslag, der foreligger, er netop saadanne sproglige Forbedringer, i hvert Fald sproglige Ændringer. Om man vil opfatte dem som Forbedringer, skal jeg ganske henstille til hver enkelt at dømme om.

Det ærede Medlem gjorde ogsaa en